

side 20.

Walter Swensson, personalia se dok.
forenølt ansvaret som vitne og sin rett til
å unnlate å svare på spørsmål som kunne ut-
sette ham selv for straff, forklarer 29.1.46
på Akerhus:

Jeg var i Alesund fra November 1941 til desember 1944.
Jeg hørte i Alesund tale om at Elling Aarseth skulde ha gjort
seg skyldig i et bedrageri overfor Falkeviks enke, men jeg kan
ikke huske hva bedrageriet gikk ut på. Det var en forretnings-
mann i Alesund som fortalte meg dette. Det kan ha vært Aksel
Holm eller Arthar Wiig eller begge. Jeg har ikke behandlet denne
saken. Lutner var den gangen reist fra Alesund. Jeg interesserte
denne saken svært lite, for jeg anså den som en ren norsk sak.

Min tjeneste som sjef for sikkerhetspolitiet i Alesund omfattet
også tilsyn med de økonomiske forhold i byen og innberetninger
om disse til mine overordnede i Trondheim. Fra siktede Holm har
jeg bare en gang mottatt en skriftlig beretning som angik sild-
fangsten, men jeg har ved enkelte andre anledninger talt munt-
lig med ham om økonomiske spørsmål, dog mest om hans egen bedrift
hvor meget tran og sild han hadde sendt til Tyskland. Den gang
Holm ga meg den beretningen var det ikke øvet noe tvang eller
pres. fra meg; men jeg kan jo tenke meg at Holm når han har fått
en slik anmodning regnet med at han kunne ha fått uopnøyd-
heter hvis han ikke etterkom sikkerhetspolitiets anmodning.
Jeg vilde imidlertid ikke ha gjort noe med saken om Holm hadde
nektet å etterkomme min anmodning. Den beretningen jeg fikk fra
Holm inneholdt ingen hemmeligheter. Det var opplysninger og tall
som jeg kunne ha skaffet meg på egen hånd. På spørsmål om hvor-
for jeg henvendte meg til Holm, svarer jeg at jeg skulde gi
en rapport. Holm var jo fagmann på området, og derfor gikk jeg
til ham. På spørsmål om jeg har fått liknende rapporter fra an-
dre, uttaler jeg at jeg har fått noen innberetninger fra fylkes-
mannen, i min tid fylkesmann i Vindheim, og fra Sildesalgslaget,
samt muligens fra Arthar Wiig. Jeg måtte jo ha en oversikt over
hvordan næringslivet i distriktet arbeidet og om det oppsto
vanskeligheter. Herom skulde jeg sende rapport til Trondheim
og derfra gikk rapporten min til sikkerhetspolitiet i Oslo og
videre til RK. Om de også gikk til Tyskland vet jeg ikke.

Jeg har ikke nevnt noe til noen om den whiskyflasken siktede
Aksel Holm en gang hadde med til meg. Jeg kan tenke meg at en
eller annen av pakene har fått sneese idet og har snakket om det.
Jeg kan ikke huske at jeg noen gang tok imot whisky eller andre
drikkevarer av noen annen noramann. Jeg fant det selv "litt
komisk" at han kom med denne whiskyflasken. Det var da jeg
skulde reise fra Alesund. Jeg kan ikke huske at han ved den an-
ledning ba meg om noen tjeneste. Således heller ikke i forbin-
delse med bilene hans. Jeg husker riktignok at han ba meg sørge
for at bilenes hans ble pent behandlet i Trondheim, men jeg har
aldrig sett dette i forbindelse med whiskyflasken. Jeg behøvde
ingen whisky av Holm; jeg hadde min egen kvote på flere flasker
fra Vimopolet.

Opplest og vedtatt

Retts avskrift bekreftes: